

บทที่ 2 การอ่านคืออะไร

เค้าโครงเรื่อง

1. คำจำกัดความของการอ่าน
2. ธรรมชาติและกระบวนการอ่านในระยะเริ่มเรียน
3. การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ
4. ปัญหาการอ่านในระยะเริ่มเรียน

สาระสำคัญ

1. มีผู้ให้คำจำกัดความของการอ่านไว้ต่าง ๆ กัน ตามทฤษฎีและความเชื่อของตน แต่ส่วนใหญ่ก็ยอมรับว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และจดจำคำ การทำความเข้าใจแนวคิดและการหลอมความคิดเก่าและใหม่โดยอาศัยประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐาน

2. การอ่านในระยะเริ่มแรก จะมีธรรมชาติและกระบวนการที่ละเอียดอ่อนและสลับซับซ้อนซึ่งมองไม่เห็นได้จากภายนอกหรือความคิดของแต่ละคน แต่อาศัยการสังเกตพฤติกรรมภายนอกของผู้อ่าน ประกอบกับหลักการทางจิตวิทยาและกระบวนการถ่ายทอดข่าวสารทำให้มีการกำหนดตัวแบบการอ่านขึ้นมาหลายแบบด้วยกัน อย่างไรก็ตามการอ่านในระยะเริ่มแรกจะอาศัยการรับรู้และจดจำคำ และตัวอักษร จากนั้นมีการใช้ความคิดของตนเองในการทำความเข้าใจและการทายเรื่องภาษา ตลอดจนการถ่ายทอดรหัสสัญลักษณ์ภาษา เขียนไปสู่ภาษาพูดที่ผู้อ่านคุ้นเคยและเข้าใจความหมาย

3. พฤติกรรมการอ่านที่พบเห็นอยู่ทั่วไปมี 2 อย่างคือ การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ ทั้งสองอย่างนี้ ผู้อ่านมีจุดประสงค์ร่วมกันคือ การถ่ายทอดความคิดของผู้เขียนไปยังผู้ฟังหรือผู้อ่าน แต่วิธีการในการอ่านจะแตกต่างกันในการ

ใช้ประสาทสัมผัสทางกาย เช่น กล้ามเนื้อที่เกี่ยวกับการใช้เสียง ส่วนการใช้ตาและ การใช้ความคิดคงไม่แตกต่างกัน

4. ผู้เรียนในระยะเริ่มเรียน จะประสบปัญหาการอ่านหลายประการเพราะ เป็นการปรับเปลี่ยนสัญลักษณ์จากภาษาพูดมาสู่ภาษาเขียน ดังนั้นผู้อ่านต้องฝึกการใช้ ความคิดควบคู่ไปกับการทำความเข้าใจสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ไม่คุ้นเคย

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อศึกษาและทำความเข้าใจเนื้อเรื่องในบทนี้แล้ว ผู้เรียนจะสามารถ

1. ให้คำจำกัดความของคำว่า "การอ่าน" ได้ถูกต้อง
2. อธิบายเรื่องธรรมชาติและกระบวนการการอ่านในระยะเริ่มเรียนได้
3. บอกลักษณะความคล้ายคลึงและความแตกต่างของการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจได้ถูกต้อง
4. ชี้ให้เห็นถึงปัญหาการอ่านในระยะเริ่มเรียนได้ถูกต้องและชัดเจน

ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาที่เรียนกระบวนการวิชาภาษาศาสตร์และการอ่าน 1 นอกจากจะเรียนรู้เรื่องภาษาและภาษาศาสตร์แล้ว ยังต้องทำความเข้าใจเรื่องการอ่านโดยทั่วไป โดยศึกษาถึงความหมายของการอ่าน ธรรมชาติและกระบวนการของการอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการอ่านในระยะเริ่มแรกของการเรียน ความรู้เหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการอันสลับซับซ้อนของการอ่านทั้งแบบออกเสียงและแบบในใจด้วย นอกจากนี้ยังช่วยให้เข้าใจปัญหาการอ่านในระยะเริ่มเรียนได้มากขึ้นด้วย

การอ่านคืออะไร

1. คำจำกัดความของการอ่าน

ได้มีผู้ให้คำนิยามของการอ่านไว้ต่าง ๆ กัน คำนิยามเหล่านี้ส่วนมากจะสะท้อนให้เห็นแนวความคิดของผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่าน ซึ่งส่วนใหญ่จะหมายถึงกระบวนการอ่านในใจ และแนวความคิดเหล่านี้จะอาศัยพื้นฐานทางทฤษฎีซึ่งแต่ละกลุ่มยึดถืออยู่ กล่าวโดยทั่วไปแล้วแนวความคิดของผู้เชี่ยวชาญการอ่านจะมี 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ กลุ่มแรก มองการอ่านโดยอาศัยพื้นฐานของกระบวนการถอดรหัสภาษา (a decoding process) กลุ่มที่ 2 มองการอ่านเป็นการค้นหาความหมาย (reading for meaning) ซึ่งจะเน้นมาตั้งแต่เริ่มแรกของการสอนอ่าน ความหมายในกลุ่มหลังนี้เน้นในกระบวนการของการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน (a comprehension process)

1.1 หน่วยงานกรรมการอ่านของสมาคมการอ่านนานาชาติ (International Reading Association) (1) ได้ให้คำนิยามการอ่านโดยเน้นในลักษณะเฉพาะในกระบวนการของการอ่านที่เกี่ยวกับด้านการใช้อวัยวะเคลื่อนไหว (Psychomotor) กระบวนการทางสมอง (Cognitive) และภาวะทางจิต (Affective) ซึ่งผู้อ่านใช้ในการทำความเข้าใจการสื่อสารด้วยตัวหนังสือตามลำดับขั้นดังนี้

1) จุดเริ่มแรกมองการอ่านเป็นกระบวนการขั้นเดียวของการรับรู้สัญลักษณ์ตัวเขียนของภาษาอย่างแม่นยำโดยการสัมพันธ์สัญลักษณ์เข้ากับเสียงในคำพูด

2) ต่อมา มองการอ่านเป็นกระบวนการ 2 ขั้นที่ต้องอาศัยการรับรู้และเข้าใจความหมายของสารที่ถ่ายทอดทางภาษาเขียน ในลักษณะที่คู่ขนานกับสารที่ถ่ายทอดทางภาษาพูด

3) มองการอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างพื้นฐานทางประสบการณ์ทางจิตของผู้อ่าน และคำศัพท์และข้อมูลทางไวยา-

กรณีถ่ายทอดมาจากสัญลักษณ์ตัวเขียน ในการถอดรหัสสารจากผู้เขียน นั่นคือการอ่านเป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและภาษาเขียนโดยที่ผู้อ่านพยายามสร้างความหมายจากที่ผู้เขียนสื่อความหมายเอาไว้

- การอ่านเป็นปฏิสัมพันธ์ ซึ่งผู้เขียนได้ถ่ายทอดความหมายมาในตัวกระตุ้นทางจักษุภาพ จะเกิดความหมายขึ้นในจิตใจของผู้อ่าน การปฏิสัมพันธ์จะมี 3 ส่วนคือ 1) วัสดุที่อ่าน 2) ความรู้เดิมของผู้อ่าน และ 3) การใช้สติปัญญาและกิจกรรมทางกายภาพและเหตุผล

4) การอ่านเป็นการประยุกต์ใช้ความคิดหรือทักษะในการหาเหตุผล เช่นการสังเกต การทำนาย การตรวจสอบความถูกต้อง เป็นต้น ในการวิเคราะห์ความหมายที่ผู้เขียนทำให้ไว้ในแนวคิดนี้ มีผู้ให้คำนิยามการอ่านไว้คล้าย ๆ กันคือ

- การอ่านคือการหาเหตุผล
- ไม่ว่าจะมิชอบเขตแค่ใด ความจริงมีอยู่ว่าการอ่านคือการเรียนรู้และการอ่านก็คือการคิดนั่นเอง

- การอ่านเป็นกระบวนการที่มีความคิด เป็นศูนย์กลาง โดยที่ความหมายจะแทรกอยู่ในสัญลักษณ์ที่ปรากฏบนหน้ากระดาษ

- การอ่านเป็นการสุ่มตัวอย่าง การคัดเลือก การทำนาย การเปรียบเทียบและการยืนยันซึ่งผู้อ่านเลือกตัวอย่างจากตัวชี้แนะที่เป็นตัวเขียนซึ่งขึ้นอยู่กับสิ่งที่เขาได้เห็นและมุ่งหวังว่าจะได้เห็น

5) การอ่านเป็นกระบวนการทางสังคมซึ่งประสบการณ์รองที่ได้รับจากการอ่าน อาจมีผลต่อความเข้าใจของผู้อ่านเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของเขา

- การอ่านเป็นกระบวนการทางสังคมซึ่งเชื่อมโยงผู้อ่านไปยังสิ่งแวดล้อมของเขาและมีเงื่อนไขต่อการเชื่อมโยง ๆ

6) การอ่านเป็นกระบวนการพหุมิติ (multi-dimension) ที่สลับซับซ้อนซึ่งอาศัยระดับการปฏิสัมพันธ์หลายระดับของพฤติกรรมที่มีความมุ่งหมายในขณะที่ผู้อ่านค้นหาความหมายจากข้อเขียนของผู้เขียน

- การอ่านที่ดีรวมความเข้าใจซึ่งไม่เพียงแต่เป็นความหมายตามตัวอักษรหรือความหมายตามความรู้สึกที่มีต่อข้อความที่อ่าน หากแต่เป็นความหมายที่แฝงอยู่ในอารมณ์ของผู้เขียน ในน้ำเสียงของเขา ในความตั้งใจของเขา และในเจตคติที่มีต่อสิ่งที่อ้างอิง ต่อผู้อ่านและตัวผู้เขียนเอง

1.2 นอกจากคำนิยามที่สมาคมการอ่านนานาชาติรวบรวมไว้แล้วนั้น ยังมีคำนิยามการอ่านซึ่ง Walcutt, Lamport และ McCracken(2) ได้ให้ไว้เป็นคำนิยามที่ให้ความหมายครอบคลุมดีมากดังนี้

"การอ่านเป็นกิจกรรมทางปัญญาซึ่งทำให้ผู้อ่านแต่ละคนพัฒนาชีวิตเพื่อความเจริญงอกงามทางกาย ทางสติปัญญา การรับรู้ และจิตวิญญาณ"

คำนิยามการอ่านในลักษณะมนุษยธรรมนิยมนั้นแสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวพันของกระบวนการการอ่านที่มีต่อชีวิตมนุษย์ในทุก ๆ ด้าน นับว่าเป็นแนวคิดที่มีความหมายดีมาก

1.3 Dechant(3) ให้คำนิยามการอ่านว่าเป็นการแปลความหมายของสัญลักษณ์ภาษาเขียน ดังนั้นการอ่านจึงเป็นกระบวนการ 2 ชั้น คือการรับรู้ และให้ความหมายที่เหมาะสมกับสัญลักษณ์ คำนิยามนี้เน้นที่การรับรู้ค่าและการเข้าใจความหมายซึ่งนับว่าเป็นส่วนประกอบใหญ่ ๆ 2 ส่วนของกระบวนการการอ่าน

จากที่ได้กล่าวไปแล้ว จะเห็นว่ามิใช่ผู้ให้คำนิยามเฉพาะที่เกี่ยวกับการอ่านไม่ค่อยตรงกัน แต่นักการศึกษาส่วนใหญ่ก็ยอมรับว่า ในกระบวนการของการอ่านนั้นอย่างน้อยจะต้องมีส่วนสำคัญ 3 ส่วน ดังที่ Lapp และ Flood(4) ได้กล่าวไว้ดังนี้

- 1) การรับรู้และจดจำตัวอักษรและคำ (Letter and word perception / recognition)
- 2) การทำความเข้าใจแนวความคิด (Comprehension of the concepts) จากคำภาษาเขียน
- 3) การแสดงปฏิกิริยา(Reaction) และการซึมซับ(Assimilation) เอาความรู้ใหม่โดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

กิจกรรมการเรียนรู้ 1

จงเติมคำในช่องว่างในหัวข้อต่อไปนี้

1. ตามความเห็นของนักภาษาศาสตร์ การอ่านจะเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่าง (1)_____ (2)_____ (3)_____
2. กระบวนการอ่านแบบ decoding process ได้แก่_____
3. กระบวนการอ่านแบบ Comprehension process ได้แก่_____
4. การอ่านที่เป็นกระบวนการพหุมิติ หมายถึง _____
5. กระบวนการอ่านตามที่ Lapp และ Flood เสนอไว้ 3 ส่วน ได้แก่ (1)_____ (2)_____ (3)_____

2. ธรรมชาติและกระบวนการการอ่านในระยะเริ่มเรียน

จากคำนิยามหรือความหมายของการอ่านที่ได้ เสนอไปแล้วนั้นทำให้ เรา เข้าใจว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ละเอียดอ่อนและมีความสลับซับซ้อนมาก แต่ความเป็นจริงแล้ว ไม่มีใครรู้รายละเอียดได้ทั้งหมด เพราะว่าการอ่านเกิดขึ้นภายในสมองของคนเรา ดังนั้นจึงเป็นเรื่องยากที่จะบอกได้แน่นอนว่าอะไรเกิดขึ้นในกระบวนการเหล่านี้ เราไม่สามารถมองเห็นด้วยตาเปล่าว่ากระบวนการอ่านดำเนินไปได้อย่างไร เราเพียงแต่เห็นพฤติกรรมภายนอกของผู้อ่าน เช่น การใช้สายตาและการทำปากขมุกขมิบ ในขณะที่อ่านหนังสือ สายตาจะเคลื่อนไหวตามบรรทัดในหน้าหนังสือในลักษณะข้าม หยุดซังกและย้อนกลับในระหว่างที่หยุดจับสายตาซึ่งมีความเร็วมากเพียง 1/4 ของวินาทีซึ่งเรียกว่า Fixations สายตาจะส่งสัญญาณภาพเกี่ยวกับตัว

หนังสือไปยังสมอง ช่วงนี้ถือว่าเป็นกิจกรรมที่แท้จริงของการอ่าน ต่อจากนั้นจะมี Regressions (การอ่านย้อนกลับ) เกิดขึ้น เมื่อสายตาย้อนกลับไปอ่านคำที่เคยอ่านมาแล้ว การอ่านย้อนกลับนี้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้อ่านต้องการข้อมูล (ข่าวสาร) (Information) เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์หรือประโยคที่อ่าน ดังนั้นการอ่านจึงเริ่มต้นเมื่อข้อมูลที่มอง เห็นถูกส่ง ไปยังศูนย์กลางของสมอง

ลักษณะภายในของการอ่านคือส่วนที่ เกี่ยวข้องกับสมองจะมีความสลับซับซ้อนมากกว่าส่วนที่มองเห็นภายนอก ดังนั้นจึงมีผู้สร้างตัวแบบ (Model)ของการอ่านขึ้น เพื่ออธิบายว่าผู้อ่านควรจะทำอะไรบ้างในขณะที่อ่านหนังสือ ครูที่สอนอ่านถ้าไม่เข้าใจกระบวนการของการอ่าน ก็เปรียบเสมือนนักท่องเที่ยวที่ไม่มีแผนที่ เดินทางย่อมจะไปถึงปลายทางได้อย่างยากลำบาก การทำความเข้าใจตัวแบบการอ่านเหล่านี้จะช่วย ให้ครูหรือผู้สอนอ่านทำการสอนได้ผลดียิ่งขึ้น

เรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติและกระบวนการของการอ่านซึ่งจะได้กล่าวต่อไปนี้จะเน้นการอ่านสำหรับผู้เริ่มเรียน ซึ่งได้แก่นักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนต้นหรือประถมศึกษาตอนปลายซึ่งเรียนภาษาตนเอง เป็นภาษาที่หนึ่งและเรียนภาษาที่สอง เช่น ภาษาอังกฤษ ดังนั้นตัวแบบการอ่านซึ่งอธิบายธรรมชาติและกระบวนการของการอ่านจึงเป็นแบบที่ไม่สลับซับซ้อนมากนัก

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2

จงกาเครื่องหมาย ✓ หรือ X หน้าคำตอบต่อไปนี้

- _____ 1. การอ่านเป็นกระบวนการที่สังเกตเห็นได้โดยง่าย
- _____ 2. กิจกรรมที่แท้จริงของการอ่านเกิดขึ้นในเวลาที่เราจับสายตาที่
ตัวหนังสือ
- _____ 3. การอ่านย้อนกลับ (Regressions) คือการอ่านทบทวนเพื่อให้
เกิดความรู้เพิ่มเติม
- _____ 4. ตัวแบบการอ่านเปรียบเสมือนแผนที่แสดงเส้นทางของการอ่าน
- _____ 5. การอ่านเริ่มต้นเมื่อข้อมูลที่มองเห็นถูกส่งไปยังศูนย์กลางของ
สมอง

2.1 ตัวแบบการอ่านของ Gray และ Robinson (The Gray Robinson Reading Model)

ตัวแบบการอ่านของ Gray และ Robinson เป็นตัวแบบที่รู้จักกันแพร่หลายมาก ศาสตราจารย์ William S. Gray เป็นผู้สร้างตัวแบบขึ้นก่อน ต่อมา Helen Robinson ได้ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มขึ้น

Gray (5) ได้กำหนดให้มีทักษะสำคัญ 4 ประการในการอ่านคือ

- 1) การรับรู้คำ (Word perception)
- 2) ความเข้าใจในการอ่าน (Comprehension)
- 3) การแสดงปฏิกิริยาต่อเรื่องที่อ่าน (Reaction)
- 4) การซึมซับในการอ่าน (Assimilation)

Robinson เห็นด้วยกับ Gray ในลักษณะทั้ง 4 ของการอ่าน แต่เพิ่มส่วนที่ 5 เข้าไปอีกคืออัตราความเร็วในการอ่าน (Rate of reading)

ในแต่ละส่วนของทักษะการอ่านตามแบบของ Gray-Robinson จะมีความสำคัญเท่าเทียมกันและมีอิทธิพลต่อผู้อ่านไปตลอดชีวิตซึ่งขยายความได้ดังนี้

1) การรับรู้คำ (Word perception) รวมทั้งการชี้และสัมพันธ์ความหมายของคำ ผู้อ่านจะรับรู้คำได้จากความจำ (คำที่พบเห็นในที่ต่าง ๆ : sight words) บริบทที่ชี้แนะ การวิเคราะห์ทางเสียง การวิเคราะห์โครงสร้าง และการใช้พจนานุกรม

2) ความเข้าใจในการอ่าน (Comprehension) รวมถึงความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal comprehension) ซึ่งหมายถึงสิ่งที่ผู้เขียนกล่าวถึงความเข้าใจโดยนัย (Implied comprehension) เป็นความเข้าใจตามที่ผู้เขียนหมายถึงสิ่งที่ได้พูดไว้ ผู้อ่านจะต้องตีความจึงจะเข้าใจความหมายโดยนัยได้ บางครั้งเรียกว่าเป็นการอ่านในระหว่างบรรทัด (Read between the lines) เพื่อทำความเข้าใจความคิดของผู้เขียน (Assumptions) ผู้อ่านจะต้องค้นหาจุดมุ่งหมายของผู้เขียน (the author's purposes) การขยายความ (Generalization) และข้อสรุป (Conclusion) ที่ผู้เขียนให้ไว้ ซึ่งเป็นการอ่านที่เรียกว่า "อ่านเลยบรรทัดออกไป" เป็นการใช้ความคิดในระดับสูง

3) การแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งที่อ่าน (Reaction) หมายถึงการอ่านแบบวิพากษ์ (Critical reading) หรือการประเมินเนื้อหาที่อ่านซึ่งผู้อ่านอาจจะยอมรับหรือปฏิเสธทัศนคติ (Perspective) ของผู้เขียนก็ได้

4) การซึมซับในการอ่าน (Assimilation) หมายถึงการหลอมความคิดจากเนื้อเรื่องที่อ่านเข้ากับความรู้เดิมจากความจำ เกิดเป็นความคิดใหม่ขึ้นมา

5) อัตราเร็วในการอ่าน (Rate) หมายถึงการปรับอัตราความเร็วในการอ่านขึ้นอยู่กับเนื้อเรื่องที่อ่านหรือตามจุดประสงค์ของผู้อ่าน

ตัวแบบการอ่านของ Gray-Robinson จึงเป็นตัวแบบทางทักษะเพราะว่าใช้ทักษะต่าง ๆ เหล่านี้ให้สัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและทำให้เกิดความเชื่อมโยงเป็นหน่วยเดียวกันในทางจิตวิทยา

กิจกรรมการเรียนรู้ 3

1. จงจัดลำดับข้อความในแต่ละข้อต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

ทักษะสำคัญ 4 ประการในการอ่านตามความเห็นของ Gray คือ

- (1) _____ ความเข้าใจในการอ่าน
- (2) _____ การรับรู้คำ
- (3) _____ การแสดงปฏิกิริยาต่อเรื่องที่อ่าน
- (4) _____ การซึมซับในการอ่าน

2. ข้อใดเป็นส่วนแตกต่างระหว่างตัวแบบของ Gray และ Robinson

(กา ✓ หน้าข้อถูก และ X หน้าข้อผิด)

- (1) _____ การซึมซับในการอ่าน
- (2) _____ อัตราเร็วในการอ่าน
- (3) _____ การแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งที่อ่าน
- (4) _____ ความเข้าใจในการอ่าน
- (5) _____ การรับรู้คำ

2.2 ตัวแบบการอ่านทางจิตภาษาศาสตร์ (The psycholinguistic model)

ศาสตราจารย์ Goodman (6) ได้กำหนดแบบการอ่านซึ่งอาศัยหลักการทางจิตภาษาศาสตร์ว่า "การอ่านเป็นเกมการเดาในทางจิตภาษาศาสตร์" (a psycholinguistic guessing game) วิชาจิตภาษาศาสตร์ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและความคิดและกระบวนการอ่าน และเชื่อว่า ถ้าผู้อ่านมีความเข้าใจภาษาอย่างถ่องแท้แล้ว จะสามารถคาดคะเน (เดา) คำจากหน้าหนังสือได้ ตัวอย่างเช่น ในประโยคที่ไม่สมบูรณ์ต่อไปนี้ เราอาจจะคาดคะเนคำที่หายไปว่าเป็นคำนาม

"___ ran down the street" นักจิตภาษาศาสตร์มองเห็นว่าการอ่านเป็นการ
ทำความเข้าใจหน่วยของความหมาย ไม่ใช่การอ่านและแปลความหมายแบบคำต่อคำ

ตัวแบบการอ่านตามแนวจิตภาษาศาสตร์อธิบายว่า สายตาเคลื่อนที่ไป
ตามบรรทัดในหน้าหนังสือและจับตัวชี้แนะเพียงเล็กน้อยที่ช่วยให้ผู้อ่าน "เดา" ตัว
อักษรและคำพูด การเดาดังกล่าวนั้นขึ้นอยู่กับความรู้ของผู้อ่านเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ
และความหมายของเนื้อเรื่อง เมื่อผู้อ่านเดาคำผิดพลาด สายตาจะย้อนกลับมาอ่านคำ
นั้นอีกโดยหวังว่าจะพบตัวชี้แนะอื่น ๆ ที่ช่วยการรับรู้คำเพิ่มขึ้น

ผู้อ่านที่อ่านคล่องแล้ว จะใช้ตัวชี้แนะไม่มากนัก แต่ช่วยให้เขาเดาคำได้ถูก
ต้องในครั้งแรก ตัวชี้แนะในการอ่านซึ่งผู้อ่านจะพบในหน้าหนังสือได้แก่

- 1) ตัวชี้แนะภายในคำ ได้แก่ การวิเคราะห์โครงสร้างของคำและคำที่พบ
เห็นจากที่ต่าง ๆ (sight words)
- 2) ตัวชี้แนะภายในภาษาหรือเนื้อเรื่อง ได้แก่ ตัวชี้แนะทางไวยากรณ์ การ
ซ้ำคำ คำไวยากรณ์และเนื้อเรื่อง
- 3) ตัวชี้แนะจากผู้อ่านเอง ได้แก่ พัฒนาการด้านแนวคิดพื้นฐานทางประสพ
การณ์และความสามารถในทางภาษา
- 4) ตัวชี้แนะจากภายนอก ได้แก่ ความช่วยเหลือจากครู ภาพประกอบ
แผนภูมิและพจนานุกรม

Goodman ได้กำหนดคำศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับคำที่ผู้อ่านอ่านออกเสียงผิดว่าเป็น
ข้อผิดพลาด (Miscues) ในการคาดคะเนตัวชี้แนะในการอ่าน และข้อผิดพลาด
เหล่านี้ถือว่าเป็นข้อมูลสำคัญที่จะช่วยให้เข้าใจปัญหาของผู้อ่านได้ รายละเอียดจะได้
อธิบายในบทต่อไป

ตัวแบบการอ่านตามแนวทฤษฎีจิตภาษาศาสตร์ ช่วยให้ เกิดความเข้าใจในส่วน
ประกอบต่อไปนี้ซึ่งมีประโยชน์ในการสอนอ่าน

1. การอ่านมิใช่กระบวนการที่ตายตัวหรือแน่นอนดังที่เราเข้าใจกัน
2. การอ่านเป็นกระบวนการที่มีความหมาย เป็นศูนย์กลาง ผู้อ่านที่

อ่านเก่งจะเดาเนื้อเรื่องด้วยการใช้สมอง ซึ่งช่วยให้เขาคาดคะเนความหมายได้ ผู้อ่านที่เริ่มเรียนควรได้รับการกระตุ้นให้อ่านเพื่อเข้าใจความหมายทั้งหมดมากกว่ารับรู้ไปทีละคำ

3. บริบทเป็นส่วนประกอบที่สำคัญสำหรับการอ่าน ผู้อ่านอาจจะไม่รู้ความหมายของคำแต่ละคำ จนกว่าเขาได้อ่านทั้งประโยคหรือทั้งย่อหน้า ตัวอย่างคำว่า run อาจจะหมายความถึง run in a baseball game หรือ a run in a stocking ขึ้นอยู่กับบริบทของข้อความที่อ่าน

4. ความชำนาญทางภาษาจะเพิ่มทักษะการอ่าน

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4

จงเขียนเติมคำหรือวลี ในข้อความต่อไปนี้ ให้ความหมายที่ถูกต้อง

1. การอ่านตามความคิดของ Goodman เสมือนเกม _____
ในทางจิตภาษาศาสตร์
2. ตัวชี้แนะภายในคำ ได้แก่ _____
3. คำไวยากรณ์เป็นตัวชี้แนะการอ่านประเภท _____
4. การอ่านมิใช่กระบวนการที่ _____ ดังที่เราเข้าใจกัน
5. Miscues หมายถึง _____

2.3 ตัวแบบการอ่านทางการถ่ายทอดข่าวสาร (The Information-processing Model)

ตัวแบบที่อธิบายถึงกระบวนการของการอ่านอีกแนวหนึ่งคือตัวแบบทางการถ่ายทอดข่าวสาร ตัวแบบนี้อาศัยทฤษฎีการถ่ายทอดข่าวสารที่ว่าภาษาเขียนจะเกิดความหมายขึ้นมาโดยผ่านขั้นตอนของการถ่ายทอดข่าวสาร ขั้นตอนการอ่านตามแนวคิดนี้มีดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การรับภาพ (Visual impact) ได้แก่ตัวหนังสือเป็นคำและเป็นกลุ่มคำ

ขั้นที่ 2 การรับรู้ภาพที่มองเห็น (Recognition of input) ซึ่งเกิดจากการจับคู่ภาพที่รับเข้ามากับหน่วยความจำซึ่งเก็บรวบรวมรูปร่าง ลักษณะของตัวหนังสือ และส่วนประกอบต่าง ๆ ของคำไว้

ขั้นที่ 3 จากการรับรู้ ภาพที่รับเข้ามาจะคงที่ และขยายความต่อไปจนกลายเป็นภาพลักษณะไอคอนิก (Iconic image) หรือภาพที่ปรากฏในใจ (a visual image in the mind) ภาพลักษณะเหล่านี้ อาจเป็นคำพูดหรือรูปภาพทั่วไป

ขั้นที่ 4 คำพูดจะแปลงเป็นรหัสจากภาพลักษณะไอคอนิกแล้วนำไปเก็บไว้ในศูนย์ความจำในสมอง

ขั้นที่ 5 คำพูดแบบต่าง ๆ จะค่อย ๆ บันทึกไว้เป็นความจำแบบถาวร จะเห็นว่าจากแบบการอ่านในทางการถ่ายทอดข่าวสารนี้ "กระบวนการของการอ่านจะอาศัยการถอดรหัสสัญลักษณ์ภาษา เขียนไปสู่อักษรคำพูดที่เคยเรียนรู้มาก่อนแล้ว ความหมายจะแฝงอยู่ในรหัสคำพูดนี้"

ดังนั้นการเรียนรู้การอ่านตามแนวคิดจกตัวแบบนี้ไม่ใช้การเดาความหมาย หากแต่เป็นการถ่ายทอดภาษาโดยตรง ความผิดพลาดจะเกิดขึ้นเมื่อผู้อ่านไม่สามารถค้นหาภาพจากความจำมาเทียบกับภาพที่รับเข้ามาได้

ตัวแบบการอ่านที่ได้กล่าวมาแล้วทั้ง 3 แบบนี้ ช่วยให้เราเข้าใจกระบวนการของการอ่านได้บ้าง อย่างไรก็ตามตัวแบบแต่ละตัวไม่อาจจะอธิบายกระบวนการของการอ่านได้ทั้งหมด การอ่านเป็นประสบการณ์ที่แตกต่างกันระหว่างผู้เริ่มเรียนอ่าน ผู้อ่านที่พออ่านได้บ้างและผู้อ่านที่อ่านได้คล่องแคล่วแล้ว ผู้อ่านแต่ละคนในแต่ละประเภทที่กล่าวมาแล้วนั้นจะใช้กระบวนการอ่านในลักษณะที่ต่างกัน ผู้อ่านที่เริ่มเรียนอ่านจะเอาใจจดจ่อที่การจำและการแปลความหมายของคำ ผู้อ่านที่อ่านได้ปานกลางจะรับรู้คำได้มากขึ้น จึงใช้เวลาส่วนใหญ่ในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านทั้งหมด ส่วนผู้อ่านที่อ่านคล่องแล้วจะสามารถทำความเข้าใจภาษา เขียนได้ง่าย

ตาย เพราะว่ารู้คำต่าง ๆ มากและรับรู้ได้เร็ว ดังนั้นการอธิบายลักษณะความ
สามารถต่าง ๆ กันในการอ่าน จึงต้องอาศัยตัวแบบการอ่านหลาย ๆ แบบมาอธิบาย
ประกอบ Carroll (8) เชื่อว่าทักษะที่จำเป็นในการอ่านคือ " การหาความหมาย
จากสารทางข้อเขียนหรือสิ่งพิมพ์ที่ เรียกว่า printed message"

ตัวแบบการอ่านที่อธิบายมาแล้วนั้น เป็นการอธิบายกระบวนการการอ่านใน
ลักษณะการทำความเข้าใจความหมายจากภาษาเขียน ดังนั้นผู้ที่ไม่เข้าใจเนื้อหาภาษา
เขียนจึงไม่ใช้การอ่าน การอ่านจึงเป็นรูปแบบของการสื่อสารระหว่างผู้อ่านและผู้
เขียน ด้วยเหตุนี้ จุดมุ่งหมายสำคัญของการอ่านจึงควรเป็นการทำความเข้าใจความ
หมายจากเนื้อหาที่นำมาให้ผู้อ่านอ่านกัน มากกว่าการออกเสียงหรือสะกดคำอย่าง
เดียว โดยไม่คำนึงถึงความหมายของคำหรือประโยคเลย

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5

จงพิจารณากิจกรรมที่อธิบายขั้นตอนของการอ่านตามแบบของการถ่ายทอดข่าวสาร
ว่าควรมีลำดับขั้นอย่างไร (ใส่หมายเลขบอกลำดับขั้นก่อนหลัง)

1. _____ ภาพลักษณ์ไอโคนิก	4. _____ การรับรู้ภาพที่มองเห็น
2. _____ การบันทึกความจำแบบถาวร	5. _____ คำพูดแปลงเป็นรหัสจาก
3. _____ การรับภาพ	ภาพลักษณ์ไอโคนิก

3. การอ่านออกเสียง (Oral Reading) และการอ่านในใจ (Silent Reading)

พฤติกรรมการอ่านที่พบเห็นกันอยู่โดยทั่วไปคือการอ่านออกเสียงและการอ่านใน
ใจ จึงจำเป็นที่เราควรจะทำความเข้าใจในลักษณะและความแตกต่างของการอ่านทั้ง
สองแบบนี้

3.1 การอ่านออกเสียง (Oral reading) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านจะต้องใช้กลไกหรืออวัยวะทางร่างกายประกอบหลายส่วนในการอ่าน กล่าวคือนอกจากใช้สายตาในการดูตัวหนังสือแล้ว ยังต้องใช้กล้ามเนื้อในปากและคอในการเปล่งเสียง ควบคุมการให้จังหวะของเสียงและการแสดงกริยาอาการ เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ และความรู้สึกของผู้เขียน ดังนั้นผู้อ่านจึงต้องใช้ประสาทสัมผัสหลายอย่างในขณะที่อ่านออกเสียง

จุดมุ่งหมายสำคัญของการอ่านออกเสียงก็คือ ให้ความสามารถสื่อความหมายในทางความคิดของผู้เขียนไปยังผู้ฟัง ได้อย่างชัดเจน การจะอ่านออกเสียงได้ดีจึงขึ้นอยู่กับ การฝึกทักษะที่เกี่ยวข้องหลายประการ การอ่านออกเสียงให้ประโยชน์หลายด้าน เช่น

1) ทางการศึกษา เกี่ยวกับการอ่านบทประพันธ์ บทละคร ช่วยให้เกิดความซาบซึ้งในบทประพันธ์ที่มีการใช้ถ้อยคำที่ เกิดภาพพจน์ได้ ช่วยให้มีการปรับปรุงการออกเสียงคำและประโยค การตีความหมาย รวมทั้งการฝึกจังหวะในการอ่านด้วยนอกจากนี้ยังใช้เป็นเครื่องมือตรวจสอบข้อบกพร่องของผู้อ่านได้ด้วย เช่น ทดสอบความคล่องและความแม่นยำในการอ่าน เป็นต้น

2) ในทางสังคม การอ่านออกเสียง จะนำมาใช้ในด้านกิจกรรมการสื่อสารสำหรับมวลชนได้ เช่น การอ่านรายงาน การอ่านประกาศ อ่านคำแถลงการณ์ต่าง ๆ การอ่านออกเสียงภาษาไทยที่ เรียกว่า "อ่านทำนองเสนาะ" ก็เป็นการถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกของผู้ประพันธ์ได้ดี ทำให้ผู้ฟัง เกิดความเพลิดเพลินหรือเกิดจินตนาการตามไปได้ด้วย

การปรับปรุงการอ่านออกเสียง การอ่านออกเสียงจะมีประสิทธิภาพหรือผู้อ่านบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าวแล้วได้ จำเป็นต้องมีการฝึกทักษะและใช้ตัวประกอบที่สำคัญในการออกเสียงดังนี้

1. ผู้อ่านจะต้องเรียนรู้การออกเสียงแต่ละคำอย่างถูกต้อง ไม่เพียงแต่จำคำและเข้าใจความหมายของคำนั้น ๆ ได้
2. ผู้อ่านต้องรู้วิธีการบังคับเสียงจะต้องพูดอย่างถูกต้อง และในระดับ

เสียงที่เหมาะสม

3. ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถในการสื่อความหมายที่แท้จริงได้ นั่นก็คือรู้จักการเน้นคำและการให้จังหวะถูกต้อง ฝึกอ่านให้ได้ความที่เป็นหน่วยความคิด
4. ผู้อ่านจะต้องอ่านข้อความในลักษณะที่ตัวตรงทั้งนั่งและยืน ส่งสายตาไปยังผู้ฟังเสมอ ที่เรียกว่ามีการสัมผัสสายตา (Eye-contact) กับผู้ฟัง
5. ผู้อ่านจะต้องใช้เสียงที่มีความไพเราะพอสมควร และอ่านให้ดังชัดเจนพอเหมาะกับขนาดของผู้ฟัง

3.2 การอ่านในใจ (Silent reading)

พฤติกรรมกรอ่าน การอ่านในใจเป็นกระบวนการอ่านที่ใช้สายตาอ่านข้อความแล้วไปสัมพันธ์กับทักษะในการรับรู้และเข้าใจคำ การอ่านในใจเป็นกระบวนการที่จะต้องเกิดก่อนการอ่านออกเสียง ในการอ่านหนังสือใด ๆ ก็ตาม การรับรู้คำและเข้าใจความหมายจะเกิดขึ้นก่อนที่จะมีการเปล่งเสียง การอ่านในใจที่จะให้มีประสิทธิภาพดีขั้นนั้น ผู้อ่านจะต้องไม่มีการเปล่งเสียงใด ๆ ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการเปล่งเสียงอยู่ภายในลำคอหรือการเคลื่อนไหวอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียง

จุดประสงค์ของการอ่านในใจ เพื่อเป็นการทำความเข้าใจความหมายของตัวหนังสือหรือข้อความที่ผู้เขียนได้ถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาเขียน ดังนั้นจุดมุ่งหมายของการอ่านในใจก็เหมือนกับกับการอ่านออกเสียง คือการรับรู้และแปลความหมาย จะต่างกันตรงที่การอ่านออกเสียงถ่ายทอดความหมายไปยังผู้ฟัง แต่การอ่านในใจผู้อ่านถ่ายทอดความหมายให้แก่ตัวเอง การอ่านในใจจะรวดเร็วและคล่องตัวได้เพียงใดขึ้นอยู่กับความสามารถในการรับความหมายของคำ หน่วยความคิดของวลี ประโยค และข้อความที่อ่าน อัตราความเร็วของการอ่านในใจจึงมีสูงกว่าการอ่านออกเสียง

ในด้านการจับใจความของเรื่องที่อ่านระหว่างการอ่านออกเสียง และการอ่านในใจ ผลการวิจัยพบว่าโดยทั่วไป การอ่านในใจช่วยให้เกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ค่อนข้างมาก อย่างไรก็ตามมีบางตัวอย่างที่ผู้อ่านไม่เก่งมักจะจับใจ

ความได้ดี เมื่ออ่านออกเสียง ในขณะที่ผู้อ่านที่อ่านเก่งแล้ว เวลาอ่านในใจจะจับใจ
ความได้ดีกว่า

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6		
จงเปรียบเทียบความคล้ายคลึง และข้อแตกต่างของการอ่านออกเสียงและการ อ่านในใจ (ภาครื่องหมาย / ในช่องเหมือนกัน และ X แตกต่างกัน)		
ลักษณะ/พฤติกรรม	การอ่านออกเสียง	การอ่านในใจ
1. การรับรู้และแปลความหมายของ เรื่องที่อ่าน	☐	☐
2. การสัมผัสสายตาระหว่างผู้อ่าน-ผู้ฟัง	☐	☐
3. อัตราความเร็วในการอ่าน	☐	☐
4. ให้ประโยชน์ทางการศึกษาหลายด้าน	☐	☐
5. การสื่อความหมายจากผู้เขียนไปยังผู้ฟัง	☐	☐

4. ปัญหาการอ่านในระยะเริ่มเรียน

การอ่านในระยะเริ่มเรียน ผู้อ่านจะประสบปัญหายุ่งยากหลายประการ เพราะ
เป็นการปรับเปลี่ยนรหัสการสื่อความหมายจากภาษาพูดมาสู่ภาษาเขียน เริ่มจากการ
อ่านออกเสียง ผู้อ่านจะใช้ภาษาพูดควบคู่ไปกับการถอดรหัสภาษาเขียน สำหรับการ
อ่านในใจ ผู้อ่านจะพบกับการถอดรหัสภาษาเขียนไปสู่ความหมายซึ่งเป็น เรื่องนาม
ธรรมมากขึ้น ดังนั้น สิ่งที่ผู้อ่านต้องใช้ในการอ่านทั้งการออกเสียงและการอ่านในใจ

คือ 1) ความคิด 2) ความรู้ทางภาษาและทักษะการใช้ภาษา และ 3) การใช้
กลไกทางร่างกายด้านประสาทสัมผัสและการรับรู้ต่าง ๆ

ดังนั้น ปัญหาที่อาจจะเกิดจากการเรียนรู้การอ่านในระยะเริ่มเรียนจึงเกี่ยว
ข้องกับเรื่องสำคัญ ๆ ต่อไปนี้คือ

1) การใช้ความคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจเป็นหน่วย (Conceptualization)

2) การเรียนรู้ภาษา (Language acquisition) ซึ่งประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจทางด้านเสียง รูปคำ ไวยากรณ์ และความหมาย และทักษะการใช้ภาษาในด้านการรับรู้และการแปลความหมายจากภาษาเขียน

3) การใช้กลไกทางร่างกายด้านประสาทสัมผัสและการรับรู้ต่าง ๆ เช่น การใช้สายตา การฟัง การประสานงานระหว่างตาและมือ (Eye-hand coordination) การควบคุมอารมณ์และความสนใจ เป็นต้น

รายละเอียดของตัวปัจจัยดังกล่าวแล้ว จะได้กล่าวในบทเรียนต่อไป

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 7

จงจับคู่คำหรือข้อความต่อไปนี้ โดยเขียนตัวอักษรจาก ข หน้าหมายเลขจาก ก

<u>ก</u>	<u>ข</u>
_____ 1. การใช้ความคิดเพื่อให้เกิด ความเข้าใจเป็นหน่วย	a. Language acquisition
_____ 2. การเรียนรู้ภาษา	b. conceptualization
_____ 3. การประสานงานระหว่างตา และมือ	c. ความคิด และภาษา
_____ 4. สิ่งที่ผู้อ่านต้องใช้ในการอ่าน ในใจและอ่านออกเสียง	d. Eye-hand coordination
_____ 5. การปรับเปลี่ยนรหัสภาษาพูด	e. การอ่านในใจ
	f. การอ่านออกเสียง

5. สรุป

5.1 มีผู้ให้คำนิยามคำว่า "การอ่าน" ไว้หลายอย่าง ซึ่งจะแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ กลุ่มแรกมองการอ่านโดยอาศัยพื้นฐานของกระบวนการถอดรหัสภาษา (a decoding process) กลุ่มที่ 2 มองการอ่านเป็นการค้นหาความหมาย (Reading for meaning) ซึ่งเน้นในกระบวนการทำความเข้าใจการอ่าน แม้ว่าจะมีผู้ให้คำนิยามการอ่านแตกต่างกัน แต่นักการศึกษาส่วนใหญ่ก็ยอมรับว่าในกระบวนการของการอ่านนั้น อย่างน้อยจะต้องมีส่วนสำคัญ 3 ส่วนดังต่อไปนี้

1) การรับรู้และการจดจำตัวอักษรและคำ (Letter and word perception/recognition)

2) การทำความเข้าใจแนวคิด (Comprehension of the concepts) จากคำภาษาเขียน

3) การแสดงปฏิกิริยา (Reaction) และการซึมซับ (Assimilation) เอาความรู้ใหม่โดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

5.2 ธรรมชาติและกระบวนการของการอ่านในระยะเริ่มเรียน เป็นสิ่งละเอียดอ่อนและสลับซับซ้อนมาก เนื่องจากไม่มีใครทราบว่ากระบวนการของการอ่านภายในสมองของคนเราเป็นอย่างไร นอกจากอาศัยการสังเกตพฤติกรรมที่ผู้อ่านแสดงออกมาให้เห็นภายนอก เกี่ยวกับเรื่องนี้ได้มีผู้เชี่ยวชาญและนักวิจัยด้านการอ่านได้พยายามอธิบายธรรมชาติ และกระบวนการของการอ่านโดยอาศัยพื้นฐานทฤษฎีต่าง ๆ ในรูปแบบของการอ่าน (Model of reading) เช่น Gray และ Robinson ได้กำหนดทักษะสำคัญ 4 ประการในการอ่าน เริ่มจากการรู้คำ ความเข้าใจการอ่าน การแสดงปฏิกิริยาต่อเรื่องที่อ่านและการซึมซับในการอ่าน นอกจากนี้มีนักจิตภาษาศาสตร์ เช่น Goodman ได้นำเอาหลักความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและความคิดและกระบวนการอ่าน มาเป็นต้นแบบของการอ่านโดยผู้อ่านจะเป็นผู้เล่นเกมการเดาในทางจิตภาษาศาสตร์ ซึ่งอาศัยตัวชี้แนะทางภาษาและบริบทมาเป็นเครื่องมือไปสู่การเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน ต้นแบบการอ่านที่ 3 เป็นเรื่อง

กระบวนการถ่ายทอดข่าวสารโดยอาศัยทฤษฎีการถ่ายทอดข่าวสาร ที่ว่ากระบวนการของการอ่านจะอาศัยการถ่ายทอดรหัสสัญลักษณ์ภาษาเขียน ไปสู่รหัสคำพูดที่ผู้อ่านเคยเรียนรู้มาก่อนแล้วและความหมายจะแฝงอยู่ในคำพูดนี้

5.3 พฤติกรรมการอ่านที่พบเห็นอยู่ทั่วไปมีอยู่ 2 อย่างคือ การอ่านออกเสียง และการอ่านในใจ ซึ่งทั้งสองอย่างนี้มีจุดประสงค์เดียวกันคือการสื่อความหมายในทางความคิดของผู้เขียนไปยังผู้ฟังหรือผู้อ่าน การอ่านออกเสียงมีการใช้กลไกหรืออวัยวะในการเปล่งเสียงและผู้อ่านต้องควบคุมอารมณ์และการแสดงออกเพื่อให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจ สำหรับการอ่านในใจเป็นการอ่านที่คนส่วนมากใช้ในการทำความเข้าใจภาษาเขียนด้วยตนเอง ซึ่งอาศัยความสามารถในการจับความหมายของคำหน่วยความคิด วลี และประโยคและมีอัตราเร็วว่าการอ่านออกเสียง

5.4 ผู้เรียนในระยะเริ่มเรียนอ่าน จะประสบปัญหาหลายประการ เพราะต้องมีการปรับเปลี่ยนสัญลักษณ์ จากภาษาพูดมาสู่ภาษาเขียน ดังนั้นผู้อ่านต้องพบกับปัญหาด้านการใช้ความคิดรวบยอด การเรียนรู้ภาษาและการใช้ภาษา ตลอดจนการควบคุมการใช้กลไกทางร่างกาย ประสาทสัมผัส การควบคุมอารมณ์และความสนใจ

6. การประเมินผลท้ายบท

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากคำถามแต่ละข้อต่อไปนี้

1. การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างอะไร
 1. วัสดุที่อ่าน
 2. ความรู้เดิมของผู้เขียน
 3. การใช้สติปัญญาและกิจกรรมทางกายภาพและเหตุผล
 4. ข้อ 1 และ 3
2. ตามความคิดเห็นของ K. Goodman ผู้อ่านใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง การคัดเลือกและอะไรอีกเพื่อทำความเข้าใจภาษาเขียน
 1. การทำนาย
 2. การเปรียบเทียบ
 3. การยืนยัน
 4. ถูกทุกข้อ

3. นักการศึกษาส่วนใหญ่ยอมรับว่า กระบวนการของการอ่านจะมีสำคัญ
 อย่างน้อย 3 ส่วนคือ 1) การรับรู้และจดจำตัวอักษรและคำ 2) การ
 ทำความเข้าใจแนวความคิดจากคำภาษาเขียน และส่วนที่ 3 ได้แก่อะไร
1. การแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งที่อ่าน
 2. การซึมซับเอาความรู้ใหม่โดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์เดิมของ
 ผู้อ่าน
 3. การออกเสียงตัวอักษรและคำ 4. ข้อ 1 และ 2 ถูก
4. กิจกรรมที่แท้จริงในการอ่านเกิดขึ้นในช่วงใดของการใช้สายตาในขณะที่อ่าน
 หนังสือ
1. การจับสายตา 2. การอ่านย้อนกลับ
 3. การกวาดสายตากลับเพื่อขึ้นบรรทัดใหม่ 4. ถูกทุกข้อ
5. จากตัวแบบการอ่านของ Gray การอ่านเริ่มต้นเมื่อใด
1. การรับรู้คำ 2. ความเข้าใจในการอ่าน
 3. การแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งที่อ่าน 4. การซึมซับในการอ่าน
6. Robinson มีความเห็นแตกต่างจาก Gray ในตัวแบบการอ่านเรื่องใด
1. ความเข้าใจในการอ่าน 2. การแสดงปฏิกิริยาต่อเรื่องที่อ่าน
 3. การซึมซับในการอ่าน 4. อัตราความเร็วในการอ่าน
7. Dr. Goodman ได้ให้ความสำคัญต่อตัวชี้แนะภายในในกระบวนการอ่านตาม
 แนวจิตภาษาศาสตร์ ตัวชี้แนะดังกล่าวได้แก่อะไร
1. คำที่พบเห็นจากที่ต่าง ๆ 2. การวิเคราะห์โครงสร้างของคำ
 3. คำไวยากรณ์ 4. ถูกทุกข้อ

8. คำกล่าวต่อไปนี้ชื่อใดผิด

1. การอ่าน เป็นกระบวนการตายตัวหรือแน่นอน
2. การอ่าน เป็นกระบวนการที่มีความหมาย เป็นศูนย์กลาง
3. บริบท เป็นส่วนประกอบที่สำคัญสำหรับการอ่าน
4. ความชำนาญทางภาษาจะเพิ่มทักษะการอ่าน

9. การอ่านตามตัวแบบทางการถ่ายทอดข่าวสาร เริ่มจากขั้นใดก่อน

1. การรับรู้ภาพที่มองเห็น
2. การรับภาพ
3. ภาพลักษณ์ไอโคนิก
4. ความจำแบบถาวร

10. การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจมีจุดร่วมที่เหมือนกันในด้านใด

1. การรับรู้และแปลความหมายจากภาษาเขียน
2. ความสามารถในการสื่อความหมายที่แท้จริงของผู้อ่าน
3. ผู้อ่านถ่ายทอดความหมายให้แก่ตัวเอง
4. การถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกของผู้ประพันธ์

Endnotes

1. Theodore L. Harris and Richard E. Hodges, ed. A Dictionary of Reading and Related Terms (Newark, Delaware, Internl. Reading Assn., 1981), 264-266.
2. Barbara D. Stoodt, Reading Instruction (Boston: Houghton Mifflin, 1981), 22.
3. Erneral V. Dechant and Henry P. Smith, Psychology in Teaching Reading 2nd. ed. (Englewood Cliffs, N. J.: Printice-Hall, 1977), 9.
4. Diane Lapp, James Flood, Teaching Reading to Every Child (New York: Macmillan, 1978), 6.
5. Helen Robinson, Comp. and ed Sequential Development of Reading Abilities University of chicago Supplementary Educational Monograph, no. 90. (Chicago: U of Chicago P, 1960), 8-24.
6. Kenneth S. Goodman, "Reading: A Psycholinguistic Guessing Game," in Theoretical Models and Process of Reading., Ed. Harry Singer and Robert Ruddell, 2nd. ed. (Newark, Delaware: Internl. Reading Assn., 1976), 496-508.
7. Jane F. Mackworth, "Some **Models** of the Reading Process: Learners and Skilled Readers," Reading Research Quarterly 4 (Summer 1972),, 701-731.